

LBRIS

© Editura Institutul de
Cercetări Psihosociale și
Bioetică pentru prezenta
ediție, 2024

Virgiliu Gheorghe
Andrei Dîrlău

Fața nevăzută a homosexualității

Editura Institutul de Cercetări
Psihosociale și Bioetică, 2024

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GHEORGHE, VIRGILIU

Fața nevăzută a homosexualității / Virgiliu Gheorghe, Andrei
Dîrlău. - București: Editura Institutul de Cercetări Psihosociale și
Bioetică, 2024

Conține bibliografie

ISBN 978-606-93651-9-9

616.89

Cuprins

De ce o carte despre homosexualitate?	11
Primele 10 mituri privind homosexualitatea	17
Homosexualii nu s-au născut homosexuali	21
Comportamentul homosexual nu are cauze genetice	21
Factori favorizanți	27
Homosexualitatea se poate trata	29
Heterosexuali foști homosexuali în America	31
Efectele concepției <i>born that way</i>	33
Cauzele reale ale comportamentului homosexual	35
Experiențele homosexuale timpurii	37
Abuzul homosexual	37
Pornografia, masturbarea și sexul depersonalizant	39
Influențe cultural-educaționale	41
Criza familiei și apariția homosexualității	42
Relația cu tatăl	43
Relația cu mama	45
Mama preia prerogativele tatălui	46
Mama își tratează copilul ca pe o fetiță	47
Mama nu-i respectă bărbăția băiatului	48
Și tatăl, și mama	49
Note privind o dezvoltare sănătoasă a identității de gen	52
Modificări psihopatologice aferente homosexualității	58
Comportamentul sexual al homosexualilor	60
Promiscuitatea	61
Practicile sexuale	62
Sexul violent	65
Infectarea intenționată a partenerilor	66

Crime în masă și în serie.....	69
Homosexuaii, abuzurile sexuale și pedofilia	71
Mai multe victime decât pedofilii heterosexuali.....	73
Se va legaliza pedofilia?	75
Bolile homosexualilor	83
Gonoreea.....	85
Infecțiile intestinale și Gay Bowel Syndrome	85
Sifilisul	86
Human Papilloma Virus (HPV).....	86
Hepatita de tip A, B și C	87
HIV (SIDA).....	88
Cancerul anal	90
Sarcomul Kaposi.....	90
Cancerul limfatic - Limfomul Hodgkin.....	90
Deteriorarea sistemului imunitar.....	91
Abuzul de droguri și de alcool	91
Bolile mentale.....	92
Sinuciderea - cel mai mare risc.....	94
Cât de mult trăiesc homosexualii	96
Violența și durata de viață a homosexualilor	98
„Căsătoriile” dintre homosexuali și înfierea de copii	99
Durata cuplurilor de același sex	100
Avantajează, oare, promiscuitatea viața de familie?	102
Ce înseamnă monogamia la homosexuali.....	104
Structura nonmonogamă a cuplurilor de homosexuali ...	106
Relații sexuale în comun sau în afara cuplului monogam.....	110
Cultul poliamoros	115
La homosexuali, mariajul sporește riscul de boală	118
Violența în cuplurile de homosexuali și lesbiene.....	119

Cât de buni părinți pot fi homosexualii?	122
Copii din cupluri gay: Probleme în viața socială și școlară ..	124
Copiii homosexualilor nu vor fi, oare, tot homosexuali?.....	131
Cazul Thomas Lobel	139
Molestare sexuală și incest	141
Violul homosexual	143
Familia heterosexuale versus cuplul homosexual.....	145
De ce homosexualii cer dreptul să se căsătorească?.....	148
Consecințele legiferării căsătoriei între homosexuali	153
Efecte imediate	155
Efecte pe termen lung.....	155
Instituționalizarea creșterii copiilor	156
Dispariția monogamiei	158
Legalizarea poligamiei.....	163
Scăderea natalității și fertilității	167
Mijloc de răspândire a homosexualității	169
Scoaterea creștinilor în afara legii.....	171
Organizațiile de sănătate mentală, instrumente ale propagandei pro-homosexuale.....	179
Aranjamente politice, teroare și fraude intelectuale	179
Se împiedică revenirea homosexualilor la normalitate	184
Asociația Psihiatrică Americană falsifică adevărul	187
Școlarizarea pro-homosexualitate	192
Crearea, prin educație, a unei mentalități homosexuale ...	194
Studii pentru eficientizarea educației pro-homosexuale ...	200
Modul de viață homosexual, temă pentru școală	204
Modulul Om-Natură-Cultură pentru clasa a IV-a	210
Plan de lecții interdisciplinare pentru clasa a VII-a	212
Etapa 1. Percepție și sensibilizare.....	213
Etapa 2. Recapitularea cunoștințelor	215

Etapa 3. Consolidarea și împărtășirea cunoștințelor	217
Etapa 4. Aprofundare	218
Anexa 1	223
Tipuri de activități homosexuale	223
Stilul de viață general al homosexualilor	223
Crime în serie și ucideri în masă	225
Anexa 2	230
Mărturii ale homosexualilor și pedofililor	230
Anexa 3	236
Asociația Nord-Americană pentru Iubirea dintre Bărbați și Băieți (NAMBLA)	236
Anexa 4	238
Manifeste ale activiștilor pro-homosexuali	238
Anexa 5	242
Noile legi antidiscriminare și libertatea de conștiință	242
Bibliografie	246

Cuvântul Editorului

Volumul de față constituie un nou semnal de alarmă pentru lumea românească, dar și pentru restul lumii. O excepțională monografie a fenomenului homosexualității și a mișcărilor pro-homosexualitate din ultimele patru decenii, cartea *Fața nevăzută a homosexualității*, printr-o minuțioasă documentare, scoate la iveală adevăruri științifice care aruncă în aer întregul edificiu ideologic pe care se sprijină propaganda homosexualității astăzi.

Lucrarea se justifică mai ales în contextul actual, în care homosexualitatea nu mai poate fi considerată doar o problemă a unui grup de persoane, ci constituie deja unul dintre elementele dominante ale ideologiei zilei, impus legislativ în tot mai multe țări ale lumii, într-o polemică deschisă față de familie și credința creștină.

Cel mai îngrijorător ni se pare însă faptul că tot mai mulți copii și tineri din familiile creștine, botezați în numele lui Hristos, riscă azi să adopte un comportament homosexual, pătându-și haina botezului, căzând din sistemul moral al Bisericii creștine și riscând, de asemenea, toate bolile și suferințele descrise în această carte. Ei devin astfel victime ale unui context ce favorizează și chiar cultivă tulburările identității de gen (atac frontal și lipsit de scrupule la adresa antropologiei creștine), abuzurile sexuale și homosexuale și alte asemenea fenomene prezentate cu multă acribie științifică pe parcursul cărții. Spunem că acești tineri pot ajunge victime în primul rând pentru că, sub presiunea dezinformării și a manipulării mediatice, ei nu au nicio idee despre bolile și suferințele ce-i așteaptă dacă vor urma calea homosexualității. În acest sens, prezenta carte putem spune că li se adresează în primul rând lor, ca și tuturor celor care și-au însușit deja acest stil de viață, cu tot ceea ce presupune el. Iată câteva doar dintre consecințele comportamentului homosexual ce rezultă din studiile citate în carte:

- în medie, homosexualii care trăiesc în cuplu întrețin relații sexuale cu opt parteneri pe an, iar cei care nu trăiesc în cuplu cu aproximativ 20 de parteneri pe an;
- dintre homosexuali, 43% întrețin relații sexuale cu peste 500 de bărbați pe parcursul vieții, iar 28% cu peste 1.000 de parteneri;
- între 70% și 78% din homosexuali raportează că au contractat o boală cu transmitere sexuală (BTS);
- probabilitatea ca un homosexual să dezvolte cancer anal este de 38,8 ori mai mare decât în cazul unui heterosexual;
- homosexualii prezintă o probabilitate de cel puțin 160 de ori (cu 15900%) mai mare de contaminare cu HIV decât heterosexualii;

- LEBNI**
- rata consumului de droguri și alcool este de trei ori mai mare la bărbații gay, lesbiene și bisexuali decât la heterosexuali;
 - depresiile unipolare și bipolare au o rată de incidență de 3,64 ori mai mare la gay și de 3,69 ori mai mare la lesbiene față de heterosexuali;
 - dintr-un studiu realizat de medicul american Gary Remafedi rezultă că 72% din homosexuali consultaseră de-a lungul timpului un psihiatru sau un psiholog pentru probleme emoționale și 31% fuseseră spitalizați pentru o cheștiune de sănătate mentală.
 - Bagley și Tremblay (1997), observând comportamentul suicidal al unui grup de tineri homosexuali cu vârste între 18 și 27 de ani, constată o rată de sinucidere mai mare de 14 ori față de tinerii heterosexuali de aceeași vârstă;
 - în studiul său, Remafedi constată că 34% din homosexuali au avut la un moment dat o tentativă de sinucidere, iar, dintre cei care nu au avut 21% estimează că o vor face în viitor;
 - într-un studiu desfășurat pe perechi de gemeni din care unul dintre ei era homosexual s-a constatat că cei homosexuali își doreau să moară de 4,4 ori mai mult, decât fratele lor geamăn care era heterosexual, se gândea cum să se sinucidă de 4,1 ori mai des și aveau o rată a tentativelor de sinucidere de 6,5 ori mai mare;
 - cel mai vast studiu desfășurat vreodată, a constatat că homosexualii, în anul 1993, trăiau cu 35 de ani mai puțin decât bărbații heterosexuali, iar lesbienele trăiau cu 34 de ani mai puțin decât femeile heterosexuale;
 - încă din anul 1964 activiștii homosexuali susțineau că „homosexualii constituie un răspuns perfect la problema exploziei demografice”.

Având în vedere toate acestea, considerăm că volumul de față constituie una dintre cele mai importante mărturii ale iubirii față de om, față de omul aflat într-o cumpănă a vieții, față de omul care a fost sedus sau a alunecat pe căile homosexualității.

Dimpotrivă, cei care se străduiesc să demonstreze faptul că homosexualii nu au un comportament patologic, ci că stilul lor de viață reprezintă o alternativă cât se poate de normală la heterosexualitate, credem că sunt principalii dușmani ai omului – și mai cu seamă principalii dușmani ai homosexualilor înșiși. Credem că numai adevărul poate să-i ajute pe aceștia din urmă să depășească uriașa suferință pe care le-o provoacă stilul de viață homosexual la care s-au lăsat atrași. Iar acest adevăr le vine în întâmpinare astăzi mulțumită efortului excepțional al celor doi autori, Virgiliu Gheorghe și Andrei Dîrlău.

Prof. Univ. Dr. Pavel Chirilă

De ce o carte despre homosexualitate?

Imediat după 1990, pe agenda politicianului român s-a impus cheștiunea liberalizării homosexualității. Mai întâi s-a cerut dezincriminarea relațiilor homosexuale petrecute în spațiul privat. *Ce ai cu omul, e treaba lui ce face la el acasă!* Deși legea nu era pusă în aplicare, organizațiile internaționale făceau o presiune din ce în ce mai mare. Astfel că, în 1996, sub guvernul Văcăroiu, relațiile homosexuale desfășurate în spațiul privat au intrat în legalitate.

Lucrurile nu s-au oprit aici. Imediat au început să apară noile revendicări. Homosexualitatea a ajuns problema numărul 1 pe agenda Uniunii Europene în privința integrării României. Surprinderea era destul de mare: Acum ce mai vor?! Nici parlamentarii români și nici alteineva din societatea românească nu se gândea la importanța pe care ar fi avut-o liberalizarea completă a manifestărilor homosexualilor în spațiul public pentru democratizarea României. Și, pentru că această măsură era percepută ca fiind mult mai importantă decât oricare alt act de dreptate pe care lumea occidentală ar fi trebuit să-l facă poporului român după 45 de ani de dictatură comunistă, nu au întârziat să apară tot felul de rezoluții și sancțiuni din partea Comitetului pentru drepturile omului din cadrul Organizației Națiunilor Unite, a Curții Europene a Drepturilor Omului, precum și a altor instituții internaționale. Românii, chiar dacă numai intoleranți nu pot fi socotiți, nu se aflau încă pregătiți ca să primească această schimbare de optică privind homosexualitatea. O rețineră evidentă se manifesta, ca în fața a ceva necunoscut și ciudat.

Încă din acei ani, a început să intervină televiziunea, pentru a pregăti mentalitățile, dar nici așa nu s-a putut înainta prea ușor, căci parlamentarii înșiși nu puteau accepta ca homosexualii să se manifeste ca homosexuali în mod public sau să facă marșuri în care apar semidezbrăcați sub ochii tuturor, mai ales ai copiilor.

În cele din urmă, în vara anului 2001, homosexualitatea a fost liberalizată complet prin abrogarea articolului 200 din Codul Penal, care incrimina relațiile sexuale între persoane de același sex

Lsăvârșite în public sau dacă au produs scandal public, îndemnarea sau ademenirea unor persoane în vederea practicării de relații sexuale cu persoane de același sex, propaganda ori asocierea sau orice acte de prozelitism săvârșite în acest scop. Măsura s-a luat sub presiunile Consiliului Europei, care o cerea încă din 1997 printr-o rezoluție a Adunării sale Parlamentare. Uniunea Europeană făcea și ea mari presiuni, condiționând aderarea României și amenințându-ne nu o dată că nu vom deveni stat membru atâta timp cât nu vom dezincrimina homosexualitatea. Aidoma cu ce se petrece în Republica Moldova în ultima vreme.

Au trecut anii și, în România, nu numai că s-a dezincriminat homosexualitatea, dar, sub presiunile acelorași organisme multistatale, s-au legiferat toate manifestările homosexuale, inclusiv cele publice, cum ar fi paradele gay și propaganda acestora în unitățile de învățământ românești – școli, licee și facultăți.

Dar lucrurile nu s-au oprit aici. Au apărut cablul, adică zecile de canale de televiziune, și internetul. Informația a început să curgă din belșug, numai ochii și urechile să fie deschise. Homosexualii au devenit tot mai prezenți în viața mentală a oamenilor prin poveștile prezentate pe micul ecran. Însă, paradoxal, românii nu par a fi mai bine informați. Ba dimpotrivă. Și, când spunem aceasta, nu ne referim la condamnarea și ostracizarea homosexualilor, ci la înțelegerea cu discernământ a întregii drame prin care trec acești oameni, dar și a pericolului pe care îl reprezintă răspândirea homosexualității în societatea românească astăzi.

De pildă, faptul care a jucat un rol hotărâtor în întocmirea acestui material a fost discuția purtată de un prieten apropiat cu mătușile sale. Deși femei în vârstă, de peste 60 de ani, acestea susțineau foarte firesc faptul că este bine să le îngădui homosexualilor să înfieze copii, că, dacă și-au întemeiat și ei o familie din dragoste, de ce nu ar avea dreptul să crească copii înfiați?

Cum de au ajuns la o asemenea concluzie aceste bătrâne care până mai ieri se și îngrozeau dacă le vorbeai despre homosexualitate? Explicația este că nu ele vorbesc, nu ele gândesc, ci narațiunile cu homosexuali care abundă în filmele ultimelor două decenii. Mai întotdeauna, în filme, homosexualii trec printr-o

poveste de dragoste gen Romeo și Julieta, căci, neînțeleși de lume, stigmatizați pentru dragostea pe care și-o poartă, suferă și luptă doar pentru ca să-și sfârșească viața împreună, cu un *happy end* ca în povești, de genul: *Și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți, că, de n-ar fi, nu s-ar mai povesti.*

Astfel, nu poți decât să le dai dreptate bunicuțelor a căror inimă s-a înduioșat nu o dată la urmărirea acestor moderne versiuni ale capodoperei shakespeariene. Ba chiar reacția lor, în lumina acestor narațiuni, pare destul de reținută și pasivă. Ai fi putut bunăoară să le vezi ieșind în stradă în urma unui astfel de film, la o manifestare spontană de simpatie și solidaritate cu revendicările homosexualilor de a-și putea întemeia legal o „familie” și înfia copii. Probabil că spre asta tinde fabrica de iluzii de la Hollywood.

Desigur, drama homosexualilor este uriașă, dar aceasta nu din cauză că ar fi stigmatizați de societate, ceea ce acum nici nu se mai poate spune că s-ar întâmpla, ci din pricina stilului de viață la care îi conduce comportamentul homosexual. Perspectiva științifică bazată pe sute de studii și cercetări asupra vieții homosexualilor este complet diferită de ceea ce se prezintă pe micile ecrane. Homosexualii din filme nu-și schimbă partenerii în medie de douăzeci de ori pe an așa cum se întâmplă în realitate, nici nu întrețin relații sexuale în locuri publice, nu sunt chinuți permanent de pulsiunea satisfacerii fantasmelor sexuale, nu sunt abuzați de partenerii lor și nici nu sunt urmăriți de ispita de a-i abuza ei pe alții, ca în viața reală; nu mor înainte de vreme, fie de o boală cu transmitere sexuală, fie dintr-o crimă pasională sau prin sinucidere. Povestea de dragoste de pe micul ecran este atât de impresionantă încât, probabil, mulți tineri care au de altfel un suflet mai mult decât generos pot fi atrași și ei să se jertfească pe altarul unei iubiri atât de romantice și mistuitoare. Iar acesta este poate lucrul cel mai grav.

Filmografia și mass-media în general nu fac altceva decât să pregătească mentalitățile pentru noile legi europene. Acum nu se mai cere doar dezincriminarea, ci – ceea ce în urmă cu douăzeci de ani nici cei mai permisivi români nu-și puteau imagina – se solicită până și legiferarea căsătoriilor între homosexuali și a

adopției de copii de către asemenea cupluri. Ba chiar Raportul Lunacek, votat în Parlamentul European, cere ca în școlile din întreaga Uniune Europeană să fie introduse obiecte de studiu prin care copiii să fie învățați (de fapt „condiționați”) că homosexualitatea este un lucru normal, iar ei, dacă stau mai bine să se gândească, chiar pot descoperi că sunt gay sau lesbiene. O astfel de materie se dorea introdusă în școlile unor landuri din Germania din toamna aceasta. Deocamdată, măsura a fost amânată până „se va rezolva” cu protestul a peste patru sute de mii de părinți.

Se pregătesc însă o serie de legi prin care cei care vor protesta, afirmând adevărul, să fie amendați și arestați, lipsiți de posibilitatea de a se apăra și chiar de drepturile sociale. Există deja în majoritatea țărilor europene, inclusiv în România, un organism guvernamental pentru combaterea discriminării care, în curând, chiar acest lucru îl va putea face, în baza puterilor sporite pe care le va primi din partea legilor europene și românești. Acesta este și motivul pentru care se dorește modificarea Constituției României.

Ne îndreptăm, oare, către o nouă dictatură, bazată pe așa-zisa discriminare sexuală? Ne întoarcem, oare, la o nouă formă de comunism? Se va ajunge, oare, la demascări publice, la oprimarea conștiinței, la prigoană și pușcărie pe motiv de incorectitudine politică și discriminare? Dar nici măcar acesta nu este răul cel mai mare, căci, după cum, în anii de după război, comunismul ne-a fost impus de la Moscova prin puterea armelor, tot așa, astăzi, doctrina homosexualității ne va putea fi impusă cu armele politice, economice și juridice de la Bruxelles, New York sau Berlin. Mai grav, însă, decât aceste mișcări politice petrecute la nivel mondial, ne îngrijorează și ne înspăimântă manipularea masivă prin mass-media a populației, care nu va mai trebui forțată sau încarcerată pentru a primi noua ordine morală a lumii.

Ce lucru poate fi mai îngrozitor decât ca omul de lângă tine, frate sau soră, mamă sau tată, copil, prieten sau vecin să te toarne la stăpânire că nu gândești corect politic? Am ajuns, oare, să trăim ceea ce Orwell anticipa în anti-utopia sa, *1984*, iar comunismul a experimentat timp de peste jumătate de veac?

Dar poate că cel mai grav lucru nu este nici măcar acesta. Ceea ne-a determinat cu adevărat să ne aplecăm asupra acestei teme a fost sporirea fără precedent în istorie a riscului ca orice copil, chiar și copilul nostru, să ajungă homosexual. Aceasta nu pentru că s-ar fi născut homosexual, cum se pretinde în mass-media, ci pentru că societatea și educația copiilor de astăzi conduc la acest comportament. Creșterea departe de părinții lor, lipsa modelului identitar masculin și feminin, mediile tot mai artificiale de viață, consumul de pornografie, autoerotismul cu debut timpuriu și, mai mult decât toate, riscul crescut de abuz homosexual în copilărie și adolescență sporesc numărul copiilor și tinerilor care intră în viață cu această tară. Aceasta într-o lume în care pornografia a devenit omniprezentă, iar homosexualitatea este un model de succes.

Într-una din conferințele ținute, o mamă disperată, profesoară, a venit să-mi ceară ajutorul, căci băiatul ei de 17 ani debutase deja o relație homosexuală. Băiatul fusese întrucâtva chiar credincios, iar etiologia comportamentului homosexual rămăsese pentru mama sa o adevărată enigmă. Însă, din cele câteva cuvinte schimbate, am aflat că tatăl lui divorțase când copilul era mic, iar mama avea un comportament dominant și foarte puțin feminin. Cu alte cuvinte, băiatul putea fi o victimă a unei tulburări de identitate de gen peste care se grefase unul dintre ceilalți factori tratați în paginile următoare.

Profunda compătimire față de acești copii, care nu știu că viața lor va fi eminentamente un chin în momentul în care vor pași pe calea homosexualității, precum și mila și durerea pe care o resimțim văzând sau cunoscând tot mai mulți adolescenți care sunt asupriți deja de duhul homosexualității au constituit, de fapt, mobilul principal care ne-a dat forța și energia să parcurgem sute de articole și cărți privind stilul de viață homosexual.

Disperarea înfricoșătoare la care ajung tinerii care au alunecat în homosexualitate, întunericul cutremurător în care se scufundă mintea și viața lor, suferința fără termen de comparație în care îi aruncă o pasiune irațională, mistuitoare, și lipsa de sens a relației homosexuale nu ne pot lăsa indiferenți. Trebuie

să-i ajutăm pe tineri să înțeleagă adevărul. În primul rând, să conștientizeze riscurile și ce înseamnă cu adevărat asumarea destinului unui homosexual, iar în al doilea rând, nu mai puțin important, să-i facem pe cei asupriți de devoratoarea pasiune homosexuală să realizeze că există întoarcere la normalitate. Și, cu cât vor face acest pas mai repede, cu atât le va fi mai ușor.

A lupta pentru a spune adevărul privind homosexualitatea este una dintre cele mai importante datorii de conștiință în lumea modernă. Dar, pentru a-l putea mărturisi, trebuie mai întâi să-l cunoaștem, lucru care nu este posibil prin filme sau alte materiale de popularizare a homosexualității. În acest sens, ne-am străduit să adunăm în cartea de față câteva dintre cele mai valoroase studii privind aspectele esențiale ale homosexualității.

A sosit vremea ca adevărul să nu mai fie tratat după ureche, sub presiunea *talk-show*-urilor comandate politic, a stereotipurilor lansate mediatic, de genul: *Dacă așa s-au născut!* sau: *Și ei se iubesc!* Este timpul ca însăși știința, în numele căreia se face toată propaganda homosexualității, să fie lăsată să-și spună cuvântul. Depinde însă de noi dacă vom lăsa ca acest cuvânt să ajungă la mințile și la inimile noastre sau dacă vom prefera să ne supunem obedienței comandamentelor ideologice, (neo)marxismului, care urmărește să cucerească din nou lumea, de data aceasta nu numai prin negarea lui Dumnezeu și a ordinii sociale, ci și prin negarea manifestărilor firești ale omului, a familiei, a nașterii și a creșterii de copii într-un climat de normalitate – a vieții în ansamblul ei.

Propaganda homosexuală constituie cea mai puternică ofensivă împotriva ființei umane din întreaga istorie. Depinde foarte mult de fiecare dintre noi dacă aceasta va birui, îngenunchind lumea, sau dacă vom depăși această ispită ideologică a veacului al XXI-lea fără ca aceasta să lase zeci de milioane de victime, așa cum a făcut, chiar dacă mai brutal, comunismul în secolul trecut.

Nu a sosit, oare, vremea să ne trezim?

Primele 10 mituri privind homosexualitatea

Una dintre cele mai importante inginerii psihosociale ale neo-marxiștilor este să declare întreaga concepție tradițională privind lumea și viața ca un ansamblu de rejudecăți depășite, retrograde, propunând în schimb o nouă înțelegere a lucrurilor, pretins științifică. De fapt, lucrurile stau chiar invers. Concepția tradițională este întemeiată pe o experiență multimilenară, fiind verificată în timp, pe când ceea ce ni se propune nu are nimic de a face cu știința, ci poate doar cu falsă știință popularizată sau cu știința manipulării, fiind cu adevărat niște *mituri*, niște construcții sociale ale post-modernității stângist-ateiste. Astfel, ca și în celelalte domenii, în cazul homosexualității se impun în opinia publică, prin mass-media, o seamă de mituri pe care se întemeiază așa-zisa normalitate a acestei „orientări sexuale”. Într-o lectură a lui Peter Sprigg, expert în studii politice la organizația americană Family Research Council¹, primele 10 dintre aceste mituri sunt următoarele:

Mitul nr. 1: Oamenii se nasc homosexuali

- Studiile demonstrează că nu există nicio dovadă că homosexualii s-au născut așa (Byne și Parson, 1993; Bailey și colaboratorii, 2000; Stanton și Yarhouse, 2007). Dimpotrivă, s-a constatat că homosexualitatea este cauzată de un complex de factori de mediu și educaționali (Peter și Bruckner, 2002).

Mitul nr. 2: Orientarea sexuală nu se poate schimba

- Sute de studii certifică faptul că mii de oameni care manifestau un comportament sau o atracție de factură homosexuală s-au schimbat în timp. Unii au întreținut relații homosexuale numai înainte de vârsta de 15 ani (Robert și colaboratorii, 1989; Gagnon și Simon, 1993).
- O metaanaliză care a luat în considerare 30 de studii realizate între 1954 și 1994 a ajuns la concluzia că 33% din homosexualii tratați au devenit heterosexuali (Jones, 2000). Cel mai riguros studiu din punct de vedere al metodologiei folosite a

¹ <http://downloads.frc.org/EF/EF10F01.pdf>

investigat rezultatele terapiei de conversie prin credință – cu implicarea preoților și practică sacramentală. Rata de succes a fost de 38% (Jones și Zarhouse, 2007).

- Cea mai semnificativă dovadă privind întoarcerea la heterosexualitate a homosexualilor o avem de la psihiatrul pro-gay Robert Spitzer, care, prin chestionarea a 200 de persoane care trecuseră prin terapie, a constatat că există un succes clar al terapiei în tot ceea ce înseamnă comportament, identitate, atracție, excitație, fantasmare și alte aspecte ale vieții și psihologiei unui homosexual (Spitzer, 2003).

Mitul nr. 3: Eforturile de schimbare a orientării sexuale le pot face rău homosexualilor și sunt imorale

- Studiile confirmă contrariul. Din 800 de persoane care trecuseră prin terapia întoarcerii la heterosexualitate, numai 7,1% au afirmat că au suferit anumite probleme (Nicolosi și colaboratorii, 2002).
- Analizând stresul psihologic, starea de bine spiritual și alți factori psihoemoționali, Jones și Zarhouse (2007) au constatat că nu există nicio consecință negativă a schimbării de orientare sexuală.
- La fel, Robert Spitzer, psihiatru pro-gay, a constatat și el că schimbarea este reală și nu există nicio consecință negativă (Spitzer, 2003).
- Dimpotrivă, persistarea în modul de viață homosexual aduce cea mai mare suferință. În acest context, nu există nedreptate mai mare produsă unui om cu înclinație homosexuală decât aceea de a nu-l ajuta să se schimbe.

Mitul nr. 4: Homosexualii reprezintă zece procente din populație

- În realitate, mai puțin de 3% din americanii adulți s-au auto-identificat ca homosexuali și bisexuali (Lauman, 1994) – aceas-ta după peste cinci decenii de propagandă a homosexualității.

Mitul nr. 5: Homosexualii nu suferă de tulburări psihice într-o măsură mai mare decât heterosexalii

- În realitate, în rândul homosexualilor se înregistrează cele mai mari procente de boli mentale și abuz de droguri – incomparabil mai mult decât în oricare alt grup din societatea umană.

- Un studiu din 2003 constată că, în rândul homosexualilor, se înregistrează cele mai mari rate de consum de diferite droguri, depresie, violență domestică și abuz sexual în copilărie (Stall și colaboratorii, 2003).
- Cea mai mare metaanaliză, realizată în anul 2008, care a avut în vedere peste 13.000 de articole pe acest subiect, compilând datele de la primele 28 cele mai riguroase studii, a ajuns la aceeași concluzie: lesbienele, gay-ii și bisexualii au cel mai mare risc de tulburări mentale, ideatie suicidală, consum de substanțe halucinogene și autorănire deliberată (King și colaboratorii, 2008).
- La aceleași rezultate ajunge, de altfel, și GMLA – Asociația Medicală a Gay-lor și Lesbianelor (Silenzio, 2010; O’Hanlan, 2010).
- Motivul invocat de homosexuali, că problemele lor psihologice s-ar datora stigmatizării la care sunt supuși de populație, nu rezistă nici la cea mai simplă analiză, căci în țări ca Olanda sau Noua Zeelandă, unde simpatia populației atinge cele mai înalte cote, homosexualii se confruntă în cel mai mare grad cu consumul de droguri, probleme de anxietate etc. (Sandfort, 2001, Fergusson, 1999)

Mitul nr. 6: Comportamentul homosexual nu este periculos pentru sănătatea fizică

- Promiscuitatea sexuală, precum și natura actelor homosexuale presupun un grad uriaș de boli cu transmitere sexuală și alte boli grave (Bagdy, 2009; Kazal, și colaboratorii 1976; Evans și colaboratorii, 2007; Silenzio, 2010, O’Hanah, 2010).

Mitul nr. 7: Copiii crescuți de homosexuali nu sunt diferiți de ceilalți copii, crescuți de heterosexuali

- Studiile arată clar că cel mai bine dezvoltati sub aspect psihosomatic sunt copiii născuți și crescuți de părinții naturali (Moore și colaboratorii, 2002; Pruett, 2000; Hunter, 1997).
- Copiii educați în casele homosexualilor se confruntă cu o mulțime de probleme, în primul rând psihologice, dar și sociale (Sarantakos, 1996; Regnerus, 2012).
- Există și studii făcute de homosexuali care încearcă să mascheze aceste probleme, însă acestea sunt marcate, după cum se arată în mai multe metaanalize, de o mulțime de erori metodologice (Lerner și Nagai, 2001).